

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

Judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui

Mușchei Doina xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.10.2017 – 13.07.2018;

Instanța de apel: 01.11.2019 - 31.01.2019;

Instanța de recurs: 19.04.2019 - 24.12.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 13 iulie 2018, Mușchei Doina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare cu executarea în penitenciar pentru femei.

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită inculpatei Mușchei Doina a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 (unu) an.

Cerința înaintată de acuzatorul de stat privind încasarea de la inculpata Mușchei Doina în beneficiul statului, a cheltuielilor de judecată pentru instrumentarea cauzei penale, ceea ce constituie cheltuieli de deplasare în sumă de 743,08 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a indicat că, de către organul de urmărire penală se învinuiește inculpata, Mușchei Doina precum că, aproximativ în luna aprilie - mai 2015, cet. Mușchei Doina, aflându-se pe teritoriul Italiei, urmărind scopul traficului de ființe umane peste hotarele Republicii Moldova, în vederea exploatării sexuale comerciale, prin

intermediul telefonului a recrutat-o pe xxxxx, care se afla pe teritoriul Republicii Moldova, profitând de poziția de vulnerabilitate a acesteia din punct de vedere al supraviețuirii sociale, fiind o persoană social vulnerabilă, având la întreținere un copil minor, nefiind angajată în câmpul muncii și neavând un loc permanent de trai, în scop de exploatare sexuală comercială în or. Roma, Italia.

Întru realizarea scopului său infracțional, după ce victima xxxxx și-a dat consimțământul, cet. Mușchei Doina, în vederea transportării acesteia, cunoscând despre faptul că xxxxx nu deține mijloace bănești, i-a trimis ultimei mijloace bănești prin sistemul „Western Union”, pentru achitarea biletului de călătorie spre Italia, astfel înlesnind transportarea acesteia în Italia. La 02 iunie 2015, cet. Mușchei Doina, a întâlnit-o și adăpostit-o pe xxxxx, în or. Roma, Italia ulterior a organizat exploatarea sexuală comercială a acesteia până la 03 septembrie 2015, primind jumătatea din banii obținuți.

Astfel, cet. Mușchei Doina *i se aduce în învinuire* că a săvârșit traficul de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea în scop de exploatare sexuală comercială, acțiuni comise prin abuz de poziție de vulnerabilitate, faptă prin care a comis infracțiunea prevăzută de art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a o recunoaște pe Mușchei Doina vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe termen de 7 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul transportului de oameni și activități derivate din acestea pe termen de 5 ani, precum și încasarea de la inculpata Mușchei Doina a cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu efectuarea urmăririi penale în privința acesteia în suma de 743,08 lei, conform tabelului anexă.

În motivarea cererii de apel acuzatorul de stat a evidențiat că instanța de judecată a indicat că „... *în acțiunile lui Mușchei Doina lipsește semnul calificativ recrutarea prin înșelăciune a victimelor în scopul traficului de ființe umane, care este un element al laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 165 din Codul penal, deoarece Mușchei Doina nu a selectat partea vătămată xxxxx în scopul exploatării sexuale, ultima singură a rugat-o de mai multe ori și insistent s-o ajute să plece în Italia, unde știa cu certitudine că urma să practice prostituția*”.

Astfel consideră procurorul, că argumentele instanței sunt nefondate, or, inculpatei Mușchei Doina nu i se incriminează că a racolat pe xxxxx prin înșelăciune, ci prin abuzul de poziție de vulnerabilitate.

Cu referire la constatările instanței de fond „*nu și-a găsit confirmare în acțiunile cet. Mușchei Doina nici existența elementului de transportare prin înșelăciune a victimelor în scop de exploatare sexuală, deoarece partea*

vătămată a plecat singură în Italia, a sunat-o pe învinuită deja când se afla în Italia, fapt declarat de însăși partea vătămată, iar Mușchei Doina nici nu a știut despre faptul când și cu ce a plecat ea în Italia. I-a transmis mijloace bănești părții vătămate la insistența ultimei pentru achitarea gazdei și necesitățile copilului minor", procurorul a evidențiat că acestea nu și-au găsit confirmarea în rezultatul cercetării judecătorești, or, partea vătămată xxxxx a declarat că: „Despre aceasta a anunțat-o pe Doina și a rugat-o să-i mai trimită o dată bani de drum, deoarece pe cei precedenți îi cheltuisese deja, la ce Doina i-a comunicat că dacă dorește să se deplaseze în Italia, atunci să se deplaseze cu rutiera, iar ea îi va achita taxa pentru deplasare deja în Italia, deoarece se temea ca și de această dată să nu cheltuie banii și iarăși să nu vină în Italia. Astfel deoarece în acele zile nu erau curse spre Roma, după o înțelegere cu Doina la data de 02 iunie 2016, ea s-a deplasat cu rutiera în Italia or. Bolonia, unde a fost întâlnită de Doina, care a achitat taxa pentru deplasarea sa, după care împreună cu trenul s-au deplasat spre Roma. Pentru deplasarea cu trenul de asemenea a achitat Doina”.

La fel, la întrebarea acuzării inculpata Mușchei Doina a declarat: „nu a mai vrut să transmită banii lui xxxxx, deoarece nu avea încrederea că această a mai veni în Italia pentru practicarea prostituției”.

Din aceste declarații, rezultă că inculpata Mușchei Doina a transportat pe partea vătămată xxxxx în Italia pentru exploatarea sexuală.

A mai remarcat apelantul că prima instanță a indicat în sentință: „conform învinuirii aduse, Mușchei Doina se învinuiește în aceea că urmărind scopul traficului de ființe umane, în vederea exploatării sexuale comerciale a recrutat-o pe partea vătămată în Italia. Însă atât partea vătămată, cât și inculpata audiați în cadrul cercetării judecătorești au declarat că xxxxx singură a rugat-o pe Mușchei Doina s-o ajute să ajungă în Italia să practice prostituția. De asemenea, partea vătămată a declarat că pentru acest fapt inculpata Mușchei Doina nu a cerut mijloace financiare și nu are careva pretenții materiale față de ea”, însă aceste argumente ale instanței se contrazic cu cele declarate în ședința de judecată de către partea vătămată xxxxx, din care rezultă cu certitudine scopul comercial al exploatării sexuale pe care a avut inculpata Mușchei Doina.

Totodată a relevat acuzatorul, că instanța de judecată a apreciat critic calificativul - abuzul poziției de vulnerabilitate, pe când această concluzie se contrazice cu rezultatele anchetei sociale de la locul de trai al victimei xxxxx, conform căreia se constată că aceasta este mamă solitară, în aspect economic familia se întreține la moment din sursele care i le oferă rudele. Locuiesc în chirie. Astfel, instanța de judecată folosind argumentul că partea vătămată xxxxx nu s-a aflat la evidență în localitatea de reședință, nu s-a bazat pe probele examinate în cadrul cercetării judecătorești.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2019 a fost respins ca fiind nefondat apelul procurorului, cu menținerea hotărârii atacate.

În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că instanța de fond a ajuns la concluzia privitor la recalificarea faptelor comise de inculpată din prevederile art. 165 alin. (1) Cod penal în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, concluzie pe deplin justificată și dovedită integral prin probele administrate și cercetate conform art. 101 Cod procedură penală.

Potrivit deciziei instanței de apel, probele care au fost cercetate în cadrul examinării cauzei nu demonstrează întrunirea elementelor componente infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal, iar prima instanță a conchis corect că, fapta inculpatei nu se califică ca trafic de persoane din cauza prezenței consimțământului părții vătămate xxxxx, deoarece anume sub aspectul prezenței sau lipsei libertății consimțământului victimei, infracțiunea de proxenetism urmează a fi delimitată de infracțiunea de trafic de ființe umane.

Astfel, instanța de apel a remarcat că inculpatei i se incriminează recrutarea, transportarea și adăpostirea în scop de exploatare sexuală comercială, acțiuni comise prin abuz de poziție de vulnerabilitate, în scop de exploatare sexuală comercială. Fiind o componentă formală, în speța dată, infracțiunea urma să fie consumată din momentul obținerii controlului asupra facultății victimei de a se deplasa nestingherit.

Cu referință la acțiunea principală de care este acuzată inculpata, instanța de apel a reținut că acțiunile acesteia nu conțin indicii obligatorii sub care se prezintă această componentă de infracțiune, și anume: recrutarea victimei nu a avut loc în vederea deplasării ei către punctul de destinație.

Ca definiție, recrutarea în scopul traficului de ființe umane presupune atragerea persoanei prin selecționare într-o anumită activitate, determinată de scopurile stipulate la alin. (1) art. 165 Cod penal, fapt care nu a avut loc, deoarece inițiativa plecării în Italia pentru practicarea prostituției a parvenit însăși de la partea vătămată și ea singură a plecat în Italia.

În opinia instanței de apel, prima instanță a conchis corect că, partea vătămată xxxxx atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești a declarat că ea a rugat-o pe Mușchei Doina să o primească în Italia să practice prostituția, deoarece nu avea bani pentru a-și întreține copilul, deci Mușchei Doina nu a recrutat-o și nu a înșelat-o pe xxxxx.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că în acțiunile lui Mușchei Doina lipsește semnul calificativ recrutarea prin înșelăciune a victimelor în scopul traficului de ființe umane, care este un element al laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 165 Cod penal, deoarece Mușchei Doina nu a selectat partea vătămată xxxxx în scopul exploatării sexuale. Ultima singură a rugat-o de mai multe ori și insistent s-o ajute să plece în Italia unde știa cu certitudine că urma să practice prostituția, fapt confirmat de ea inițial în cadrul audierilor ca parte vătămată în cadrul urmăririi penale și ulterior în instanța de judecată. Or, pretinsa victimă a traficului de ființe umane anterior a mai fost în străinătate unde a practicat prostituția și deja în cazul dat personal intenționa să plece în Italia pentru practicarea prostituției.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, în acțiunile inculpatei Mușchei Doina nu și-a găsit confirmare nici existența elementului de transportare prin înșelăciune a victimelor în scop de exploatare sexuală, deoarece partea vătămată a plecat singură în Italia, a sunat-o pe învinuită deja când se afla în Italia, fapt declarat de însăși partea vătămată, iar Mușchei Doina nici nu a știut despre faptul când și cu ce a plecat ea în Italia. I-a transmis mijloace bănești părții vătămate la insistența ultimei pentru achitarea gazdei și necesitățile copilului minor.

Constatarea comiterii infracțiunii prin înșelăciune sau abuz nu are nici un suport probatoriu, deoarece partea vătămată cunoștea unde pleacă, pentru ce pleacă, ce muncă urma să presteze și nimeni nu i-a „indus în eroare și păgubit prin prezentarea drept adevărate a unor fapte mincinoase sau inversate în scopul de a obține pentru sine sau pentru altcineva realizarea traficului.

A mai subliniat instanța de apel, că potrivit învinuirii aduse, inculpata Mușchei Doina se învinuiește că urmărind scopul traficului de ființe umane, în vederea exploatării sexuale comerciale a recrutat-o pe partea vătămată în Italia. Însă atât partea vătămată cât și inculpata în cadrul cercetării judecătorești au declarat că xxxxx, singură a rugat-o pe Mușchei Doina să o ajute să ajungă în Italia să practice prostituția.

De asemenea partea vătămată a declarat că pentru acest fapt învinuita Mușchei Doina nu a cerut careva mijloace financiare și nu are careva pretenții materiale față de ea.

Referitor la abuzul poziției de vulnerabilitate instanța de apel a considerat că instanța de fond corect a menționat că nu este suficientă atestarea poziției de vulnerabilitate a victimei. O condiție importantă este ca făptuitorii să abuzeze de această poziție. De aici rezultă, că inculpata trebuia să cunoască, la momentul comiterii infracțiunii, despre vulnerabilitatea victimei și să folosească vulnerabilitatea victimei pentru a-și ușura săvârșirea infracțiunii. Pretinsa victimă a traficului de persoane nu s-a aflat la evidența Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei din localitatea unde locuiește, concluziile au fost făcute din propriile relatări ale părții vătămate, însă aceste motive nici într-un mod nu pot atesta situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale a părții vătămate xxxxx.

Instanța de apel a mai notat că partea vătămată xxxxx nu a avut și nici nu are careva pretenții materiale sau morale față de inculpata Mușchei Doina, fapt confirmat prin declarațiile sale date în cadrul ședinței de judecată.

Astfel, instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele acuzării în privința vinovăției inculpatei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal, or, concluziile acuzării se bazează exclusiv pe declarațiile părții vătămate xxxxx, care nu pot fi calificate ca o probă concludentă ce poate influența soluția la caz în vederea constatării vinovăției inculpatei, această probă nu coroborează cu alte careva probe directe.

La capitolul individualizării pedepsei instanța de apel a reținut, că prima instanță a respectat prevederile art. art. 96, 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, precum și prevederile art. 61, 75 Cod penal.

De asemenea instanța de apel a reținut că potrivit prevederilor art. 76 Cod penal, circumstanțe care atenuează răspunderea inculpatei au fost stabilite: săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave. Circumstanțe care agravează vina inculpatei conform art. 77 Cod penal, nu au fost stabilite.

În opinia instanței de apel, concluzia instanței de fond privind aplicarea în privința inculpatei Mușchei Doina pedeapsa de 2 ani închisoare cu aplicarea art. 90 Cod penal, pentru perioada de probațiune de 1 an, este una echitabilă, corespunzătoare faptei comise și va avea un efect pozitiv asupra conștientizării de către inculpat a pericolului social al acțiunilor comise.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiată solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatei Mușchei Doina a cheltuielilor de judecată, ceea ce constituie cheltuielile de deplasare în mărime de 743,08 lei, deoarece potrivit art. 227 alin. (1) și (3) și art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuieli suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat și își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului acuzatorul de stat a evidențiat, că prima instanță reîncadrând acțiunile inculpatei de la art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal la art. 220 alin. (1) Cod penal, în partea descriptivă a sentinței nu a constatat fapta ca fiind dovedită în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, eroare de drept care a fost preluată și de către instanța de apel.

La pronunțarea sentinței, instanța de fond a reținut, că în acțiunile lui Mușchei Doina lipsește semnul calificativ recrutarea prin înșelăciune a victimelor în scopul traficului de ființe umane, care este un element al laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 165 Cod penal, deoarece Mușchei Doina nu a selectat partea vătămată xxxxx în scopul exploatării sexuale, ultima singură a rugat-o de mai multe ori și insistent s-o ajute să plece în Italia, unde știa cu certitudine că urma să practice prostituția.

Acuzarea consideră, că argumentele instanței nu sunt fondate în această privință, or, inculpatei Mușchei Doina nu i se incriminează că a racolat pe xxxxx prin înșelăciune, ci prin abuzul de poziție de vulnerabilitate.

În speță, inculpata Mușchei Doina a aflat de la partea vătămată xxxxx că această a fost anterior prostituată, iar la momentul discuției era în poziție vulnerabilă, luând în considerație lipsa unui câștig, fiind mamă solitară, a

selectat-o în vederea transportării acesteia în Italia, pentru exploatarea sexuală.

Acuzarea consideră neîntemeiată argumentarea instanței de fond precum că: „nu și-a găsit confirmare în acțiunile cet. Mușchei Doina nici existența elementului de transportare prin înșelăciune a victimelor în scop de exploatare sexuală, deoarece partea vătămată a plecat singură în Italia, a sunat-o pe învinuită deja când se afla în Italia, fapt declarat de însăși partea vătămată, iar Mușchei Doina nici nu a știut despre faptul când și cu ce a plecat ea în Italia. I-a transmis mijloace bănești părții vătămate la insistența ultimei pentru achitarea gazdei și necesitățile copilului minor”, or din declarațiile părții vătămate xxxxx s-a constatat inculpata a achitat taxa pentru deplasarea sa, după care împreună cu trenul s-au deplasat spre Roma. Pentru deplasarea cu trenul de asemenea a achitat Doina. În acest mod se demonstrează prezența modalității alternative prevăzute de art. 165 Cod penal, și anume transportarea pentru exploatare sexuală.

Procurorul critică și concluziile primei instanțe cu referire la faptul, că xxxxx singură a rugat-o pe Mușchei Doina s-o ajute să ajungă în Italia să practice prostituția, precum și că partea vătămată a declarat că pentru acest fapt inculpata Mușchei Doina nu a cerut mijloace financiare și nu are careva pretenții materiale față de ea. În acest sens procurorul evidențiază că partea vătămată xxxxx a declarat că: „Ajungând la Roma, Doina a condus-o într-un apartament în care locuia ea, în apropiere de „Colosseum”. Apartamentul era cu două odăi. Într-o odaie locuia Doina, iar în cealaltă a început a locui ea. Doina i-a explicat că vor deservi clienții pe care ea îi va găsi pe internet contra costului de 100 de euro pe oră. Jumătate din câștig urma să-i achite unui proxenet de origine albanez, care chipurile avea grijă de ele, însă pe care ea niciodată nu l-a văzut. Din banii câștigați de asemenea urma să achite chiria apartamentului în mărime de 800 euro lunar, în jumătate cu Doina și să procure produse alimentare...” (f.d.54-55). Din aceste declarații ale părții vătămate xxxxx rezultă cu certitudine scopul comercial al exploatării sexuale pe care l-a avut inculpata Mușchei Doina.

Instanța de judecată a dat o apreciere critică la abuzul poziției de vulnerabilitate, întrucât pretinsa victimă a traficului de persoane nu s-a aflat la evidența Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei din localitatea unde locuiește, însă potrivit anchetei sociale de la locul de trai a victimei se constată că cet. xxxxx este mamă solitară, în aspect economic familia se întreține la moment din sursele care i le oferă rudele. Locuiesc în chirie (f.d.21-22).

Mai remarcă acuzatorul de stat, că decizia atacată prezintă deficiențe sub aspectul motivării, fiind una confuză și fără o argumentare concretă, instanța de apel a mers pe ideea preconceptută a instanței de fond doar la faptul că probele dovedesc vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, consideră greșită și soluția instanței de apel în partea respingerii solicitării de încasare a cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, or, organul de urmărire penală a anexat la materialele cauzei penale tabelul cheltuielilor în sumă de 743, 08 lei.

6. Avocatul Suduc Marian în numele inculpatei a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de procuror, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursul ordinar declarat și verificând argumentele invocate în raport cu circumstanțele cauzei Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță.

Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corecte au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.

După cum rezultă din materialele cauzei, acuzatorul de stat invocă drept temei pentru declararea recursului prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Examinând argumentele recursului prin prisma temeiurilor de casare invocate, Colegiul penal constată că acestea și-au găsit confirmare în speța dedusă judecătii, iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, din considerentele ce urmează.

Potrivit rechizitoriului, Mușchei Doina a fost deferită justiției pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal, traficul de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea în scop de exploatare sexuală comercială, acțiuni comise prin abuz de poziție de vulnerabilitate.

Prin sentința din 13 iulie 2018, acțiunile inculpatei Mușchei Doina au fost reîncadrate din prevederile art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal, în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, proxenetismul, adică îndemnul și înlesnirea practicării prostituției.

Instanța de recurs atestă, că prima instanță pronunțând soluția cu privire la reîncadrarea acțiunilor inculpatei, nu a constatat fapta infracțională săvârșită de către Mușchei Doina, ca fiind dovedită, ci în conținutul sentinței a fost descrisă doar învinuirea adusă inculpatei de către organul de urmărire penală în baza art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal.

Potrivit practicii judiciare constante, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. art. 384-397 Cod de procedură penală.

Se consideră că fondul cauzei nu a fost rezolvat când în considerentele hotărârii primei instanțe nu se arată dacă există sau nu fapta imputată, dacă inculpatul este sau nu vinovat, dacă există circumstanțe care atenuează ori agravează răspunderea inculpatului, dacă trebuie ori nu admisă acțiunea civilă ș.a. Fondul cauzei se va considera nerezolvat ori de câte ori prima instanță nu a examinat și nu s-a pronunțat asupra chestiunilor de fond ale procesului, vizând problema vinovăției, a răspunderii penale sau civile ori a nevinovăției lui în comiterea infracțiunii imputate.

Instanța de recurs constată, că în speță nici instanța de apel nu a ținut cont de prevederile legale expuse supra și practica judiciară unitară, or, fiind investită cu judecarea apelului declarat de procuror în care au fost expuse deficiențele admise de prima instanță la pronunțarea sentinței, această instanță nu a pătruns în esența acestor argumente, repetând aceleași erori comise de prima instanță, nefiind constatată fapta incriminată inculpatei pentru care aceasta a fost condamnată.

Totodată, ajungând la concluzia respingerii apelului declarat de către acuzatorul de stat și menținerii sentinței primei instanțe, formându-și convingerea cu privire la corectitudinea soluției de reîncadrare a faptelor inculpatei din prevederile art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal, în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, instanța de apel urma să dezvăluie această concluzie și să își expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere formală de

ordin general a circumstanțelor cauzei penale, lăsând fără justă apreciere probatoriul administrat pe cauză.

Astfel, instanța de apel a preluat integral concluziile primei instanțe formate pe marginea soluției pronunțate, omițând cu desăvârșire să se expună în privința argumentelor apelului, potrivit cărora prima instanță eronat a apreciat că în speță nu există semnele calificative prevăzute la art. 165 Cod penal - transportarea pentru exploatare sexuală și abuzul poziției de vulnerabilitate. Mai mult, instanța de apel nu s-a expus nici asupra argumentului din apel cu referire la faptul că prima instanță a reținut că inculpatei Mușchei Doina i se incriminează că a racolat-o pe xxxxx prin înșelăciune, deși potrivit actului de învinuire acesteia i-a fost imputată săvârșirea infracțiunii prin abuz de poziție de vulnerabilitate.

În concluzie, instanța de recurs atestă că argumentele aduse de către procuror în apel nu au fost pe deplin supuse verificării de către instanța de apel, argumente care, de fapt, țin de soluționarea fondului apelului și neexpunerea asupra acestora reprezintă neexaminarea fondului apelului.

Motivarea insuficientă efectuată de instanța de apel, se apreciază ca un viciu de judecată care afectează hotărârea adoptată și reprezintă temei legal de a casa decizia atacată și a dispune rejudecarea cauzei în instanța de apel.

La același segment, Colegiul penal lărgit amintește, că potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, în primul rând, rolul instanțelor judecătorești naționale este să decidă asupra admisibilității probelor, precum și asupra relevanței și ponderii acestora pentru pronunțarea deciziei judecătorești.

Rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite.

O decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs.

Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției.

Prin urmare, dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar și obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. (*§ 30, 31 cauza Fomin vs R. Moldova, decizia din 11 octombrie 2011*).

Față de considerentele mai sus arătate, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia, că la judecarea cauzei instanța de apel a admis erori, care nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs ordinar. Erorile menționate sunt erori de drept procedural și se încadrează în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece se referă la procedura de motivare a soluției instanței de apel și se consideră temei de recurs.

Totodată, instanța de apel are obligația să înlătore erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să

verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și recurs, iar în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui Mușchei Doina xxxxx și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **07 februarie 2020.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor